

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/57/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511010898
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2511010898.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Janky Klčovej, v trestnej veci proti obžalovanému S. E. pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Piešťanoch zo dňa 14.01.2015, sp.zn. 2T/167/2011 na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.06.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného S. E., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd na základe právoplatne uznaney viny rozsudku Okresného súdu v Piešťanoch sp.zn. 2T/167/2011 zo dňa 02.07.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5To/95/2012 zo dňa 27.08.2013, z prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, uložil obžalovanému S. E. podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, § 37 písm. h/ Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň súd zrušil výrok o treste uložený mu rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 0T/36/2012 zo dňa 26.06.2012, právoplatného dňa 26.06.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom ku zmene, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona súd uložil obžalovanému i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd zaviazal obžalovaného uhradiť poškodenému K. V., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom K. G. XXX/XX., O., škodu vo výške 1.803 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktorý v stručných písomných dôvodoch poukázal na to, že rozsudok okresného súdu, pokiaľ ide o uložený trest, je neprimerane prísny a z uvedeného dôvodu preto sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci okresnému súdu na nové konanie, alternatívne aby mu bol uložený podmienečný trest odňatia slobody.

Krajský súd na podklade podaného odvolania podľa § 317 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a tak dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V prvom rade je potrebné uviesť, že predmetnou vecou sa už krajský súd zaoberal, kedy zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu svojim rozhodnutím zo dňa 27.08.2013 pod sp.zn. 5To/95/2012 a to vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V odôvodnení predmetného rozhodnutia krajský súd poukázal na to, že je toho názoru, že použitie ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona bolo v danom prípade neprimerane prísny. Uložil okresnému súdu vyriešiť ako predbežnú otázku, či odsúdenie Okresným súdom v Trenčíne vo veci vedenej pod sp.zn. 30T/4/2011 nepodlieha amnestii prezidenta SR z 01.01.2013, keďže ide o podmienečné

odsúdenie. Poukázal na to, ak by totiž sa na odsúdeného vzťahovala amnestia, nedošlo by k uloženiu súhrnného trestu k tomuto odsúdeniu. Tiež uložil okresnému súdu zadovážiť spis Okresného súdu v Trenčíne a po jeho rozhodnutí o tom, či sa na odsúdeného vzťahuje amnestia rozhodnutie o amnestii opätovne tento spis vyžiadať a oboznámiť jeho obsah. Rovnako poukázal na to, že v danom prípade pri ukladaní trestu už nebude prichádzať do úvahy použitie ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona vzhľadom na Nález Ústavného súdu SR sp.zn. PL. ÚS 106/2011.

Okresný súd po zrušení veci sa dôsledne riadil pokynmi krajského súdu, vrátil spis 3T/4/2011 na Okresný súd v Trenčíne, ktorý uznesením zo dňa 05.11.2013 rozhodol, že skutok obžalovaného S. E. podlieha amnestii prezidenta SR. Z pripojeného spisového materiálu vyplýva, že obžalovaný bol odsúdený naposledy Okresným súdom v Novom Meste nad Váhom pod sp.zn. OT/36/2012 pre trestný čin podľa § 287 odsek 2 Trestného zákona a to na trest odňatia slobody v trvaní 1 mesiac so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a tiež mu uložil trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 rokov. Tento trest odňatia slobody vykonal dňa 06.08.2012 pričom zákaz činnosti mu doposiaľ trval.

V súvislosti s týmto odsúdením preto i podľa názoru krajského súdu prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu odňatia slobody.

Je teda nepochybné, že okresný súd sa v dostatočnej miere vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie o treste a dospel k správnym záverom, že je možné vo veci spoľahlivo rozhodnúť o treste.

Okresný súd pri ukladaní trestu správne postupoval v zmysle ustanovenia § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, vzal do úvahy najmä spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery ako aj možnosť jeho nápravy. Ako vyplýva z obsahu spisu z poľahčujúcich okolností v zmysle § 36 Trestného zákona neboli u obžalovaného zistené žiadne. Pokiaľ však ide o prirážajúce okolnosti v zmysle § 37 Trestného zákona bolo zistené, že bola zistená jedna prirážajúca okolnosť a to v tom, že spáchal viac trestných činov.

Vzhľadom k tejto skutočnosti keďže prevažoval pomer prirážajúcich okolností okresný súd postupoval správne v zmysle § 38 odsek 4 Trestného zákona v zmysle ktorého ak prevažuje pomer prirážajúcich okolností zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Rovnako správne postupoval okresný súd keď ukladal obžalovanému trest i v zmysle § 42 odsek 1 Trestného zákona, nakoľko odsudzoval páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom I. stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin a uložil obžalovanému súhrnný trest podľa zásad na uloženie súhrnného trestu.

V zmysle vyššie uvedených zásad preto okresný súd správne pohyboval v sadzbe od 8 mesiacov až 2 rokov a uložil obžalovanému trest pri dolnej hranici takto stanovenej trestnej sadzby, ktorý trest i podľa názoru krajského súdu možno považovať za trest primeraný a zodpovedajúci zákonu. V tomto smere krajský súd postup okresného súdu považoval za správny a zákonný.

Rovnako správne postupoval okresný súd, keď v zmysle podľa § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona zaradil obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Nakoľko krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu I. stupňového rozsudku pokiaľ sa týka uložené trestu, odvolanie obžalovaného S. E., ako nedôvodné v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.